

таблицѣ-тѣ имъ; и кога-то да ся съедини едно тѣло съ друго всякога ся зимать отъ тѣхъ по толкови части по тѣгло, колко-то е число-то на еквиваленты-ты имъ. Съединено-то тѣло добыва онзи еквивалентъ, кой-то му дава сборъ-тѣ отъ събраны-тѣ еквиваленты, на пр: азотенъ окысъ е съединеніе отъ кислородъ и азотъ. Азотъ-тѣ влиза въ съединеніе съ 175,0 части, а кислородъ съ 100,0 части. И тѣй съединеніе-то ще излѣзе отъ 275,0 части по тѣгло. У нѣкои съединенія едно-то отъ просты-ты тѣла влиза двойно, тройно и пр.: тогава еквивалентъ-тѣ му ся забѣлѣжа съ цифры 2,3 и пр. На пр. у азотнѣ-тѣ кислотѣ еквивалентъ-тѣ на кислорода влиза 5 пѣти, затова ся и забѣлѣжа съ число 5 на пр. NO_5 , и ще каже, че у това съединеніе има 175,0 части азотъ и 500,0 части кислородъ.

Еквивалентъ-тѣ на азотный окысъ е равенъ съ 275,0 чясти; от-тукъ слѣдва, че кога да ся разложи какво да е тѣло, части-тѣ му трѣбва да тѣжятъ толкова, колко-то е тѣгнѣло цѣло-то тѣло прѣди да ся разложи.

Кога-то земемъ 116 драма *кыноваръ* (зинджифра) и го разложимъ, то щемъ добьемъ симпуръ и живакъ, отъ кои-то е съставенъ кыноваръ-тѣ; а като измѣримъ и двѣ-тѣ тѣла щемъ найдемъ 16 др. симпуръ и 100 др. живакъ, сир. колко-то кыноваръ смы зели да разлагамы. И тѣй по това правило не ся губи ни една стихія въ природѣ-тѣ, нѣ само прѣминува отъ едно съединеніе въ друго.

Дрѣво-то като изгори на огнь оставя само малко пепель, коя-то не тѣжи толкова, колко-то дрѣвото прѣди да изгори. По това може да ся помысли, че повече-то отъ дрѣво-то е изгорѣло, и ся е изгубило; нѣ то не е така: